

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 242.517 van 4 oktober 2018
in de zaak A. 218.674/XIV-36.951**

In zake : Marianne DE VUYST
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Peter Crispyn
 kantoor houdend te 9030 Mariakerke
 Mazestraat 16
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 de PROVINCIE OOST-VLAANDEREN
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Sven Boullart
 kantoor houdend te 9000 Gent
 Voskenslaan 419
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 8 maart 2016, strekt tot de nietigverklaring van:

- 1) de beslissing van 10 februari 2016 van de opleidingsdirecteur van de Provinciale Academie voor Urgentiediensten en Lokale Overheden waarbij verzoeksters aanvraag tot uitstel op grond van artikel 7 van het koninklijk besluit van 3 december 2005 ‘betreffende de functionele opleidingen’ wordt geweigerd;
- 2) de beslissing van 18 december 2015 van de deliberatiecommissie van de Provinciale Academie voor Urgentiediensten en Lokale Overheden waarbij verzoekster als niet geslaagd wordt beschouwd voor de functionele opleiding hoofdinspecteur met specialisatie politieassistent.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoekster heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Geert De Bleeckere heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. Verzoekster heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 23 mei 2018.

Staatsraad Patricia De Somere heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Peter Crispyn, die verschijnt voor verzoekster, en advocaten Sven Boullart en Alexandra Gjurova, die verschijnen voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Geert De Bleeckere heeft advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoekster is met ingang van 1 september 2011 aangewezen als hoofdinspecteur-politieassistent in de politiezone Deinze-Zulte. Het betreft een gespecialiseerde betrekking (in de zin van artikel I.I.1., 14° RPPol) waarvoor een

functionele opleiding (in de zin van artikel I.I.1., 27° RPPol) als politieassistent moet worden gevolgd.

3.2. De Provinciale Academie voor Urgentiediensten en Lokale Overheden (Oost-Vlaanderen) (hierna: Paulo) biedt in 2015-2016 een functionele opleiding tot politieassistent aan, na daartoe te zijn erkend door de minister van Binnenlandse Zaken. Verzoekster vat deze opleiding aan op 3 september 2015. Om medische redenen is zij vanaf 25 september 2015 tot 23 oktober 2015 afwezig en kan zij de opleiding niet verder volgen. Op 24 oktober 2015 herneemt verzoekster halftijds haar activiteit bij de politiezone, doch vanaf 24 november 2015 is zij opnieuw arbeidsongeschikt (tot 7 januari 2016).

3.3. Op 16 december 2015 stuurt verzoekster een “gemotiveerd verslag stopzetting opleiding Marianne De Vuyst” aan de directie van Paulo. Zij besluit daarin als volgt: “Ik hoop dat u mij de mogelijkheid kan en wil geven om ooit de opleiding opnieuw te starten en mijn graad te vervolledigen (...)”.

Op 17 december 2015 antwoordt commissaris van politie (CP) J.B., als waarnemend directeur, aan verzoekster dat overeenkomstig artikel 7 van het koninklijk besluit van 3 december 2005 ‘betreffende de functionele opleidingen’ (hierna: het koninklijk besluit van 3 december 2005) het advies van de korpschef moet gevraagd worden, vooraleer een beslissing te kunnen nemen.

3.4. Op 18 december 2015 komt de deliberatiecommissie samen om te delibereren over de resultaten van alle kandidaten van de functionele opleiding politieassistent. Inzake verzoekster beslist zij het volgende :

“De commissie neemt kennis dat betrokkene de opleiding is gestart op 03 september 2015, deze afwezig is gebleven vanaf 25 september 2015 en middels een mailbericht aan de voorzitter van deze opleiding op 27 oktober 2015 ter kennis heeft gebracht om de opleiding te beëindigen om medische redenen.

De commissie neemt kennis dat betrokkene de stage niet heeft uitgevoerd, noch heeft deelgenomen aan het geheel der examens. Stellen derhalve vast dat betrokkene niet als geslaagd kan gezien worden voor deze opleiding.

De commissie wil echter onderstrepen dat betrokkene zich doorheen de opleiding getoond heeft als een bijzonder gedreven persoon met voldoende

professionaliteit in haar politionele taken in het algemeen en in de rol van politieassistent in het bijzonder. Het valt aan te bevelen dat betrokkene de kans mag gegund worden om de functionele opleiding op een later tijdstip te vervolledigen.”

Het betreft de tweede bestreden beslissing.

Het beroep tot nietigverklaring dat verzoekster nogmaals tegen deze beslissing heeft ingediend is bij de Raad van State bekend onder nr. A. 219.952/XIV-37.157.

3.5. Op 21 december 2015 geeft de korpschef van verzoekster negatief advies over het verzoek tot uitstel van het geheel of een gedeelte van de functionele opleiding.

3.6. Op 10 februari 2016 beslist CP J.B. het verzoek tot uitstel te weigeren op grond van de volgende motieven:

“4.1- inzake de aanvraag tot vrijstelling op basis van artikel 7 van eerder bedoeld KB : de opleidingsdirecteur (c.q. schooldirecteur) kan niet ingaan op deze vraag, om de volgende redenen :

- het negatieve advies van de bevoegde overheid,
- door de initiële en herhaalde mededeling van betrokkene om de opleiding te stoppen,
- de zeer laattijdige afgifte van de aanvraag tot eventuele vrijstelling en de datum van de concrete afhandeling van de functionele opleiding conform het erkenningsdossier door de examencommissie (zie bijlage pagina 20 en 21),
- de onduidelijkheid en onzekerheid over zowel de datum van een volgend opleidingsaanbod functionele opleiding politieassistent als de toewijs van deze opleiding aan een erkende of een ingerichte politieschool, waardoor het vastleggen van een billijke duurtijd van de vrijstelling niet mogelijk is.”

Het betreft de eerste bestreden beslissing.

3.7. Bij beslissing van 28 april 2016 van de korpschef van de lokale politie Deinze-Zulte wordt verzoekster herplaatst binnen de politiezone Gent met toepassing van artikel VI.I.88, tweede lid, RPPol. Het beroep tot nietigverklaring tegen deze beslissing is bij de Raad van State bekend onder nr. A. 219.555/XIV-37.090.

IV. Ontvankelijkheid

A. Exceptie van niet-ontvankelijkheid wegens gebrek aan samenhang

Uiteenzetting van de exceptie

4. Volgens de verwerende partij is er onvoldoende samenhang tussen de verschillende bestreden akten. De eerste bestreden beslissing is het resultaat van de toepassing van artikel 7 van het koninklijk besluit van 3 december 2005, terwijl de tweede bestreden beslissing het logische gevolg is van het stopzetten van het opleidingsprogramma, het niet uitvoeren van de stage en het niet deelnemen aan het geheel van de examens door verzoekster. De grondslag, het voorwerp en de motieven waarop beide beslissingen gesteund zijn, zijn verschillend. De omstandigheid dat de feitelijke context dezelfde is, impliceert niet dat zij juridisch samenhangend zijn in die zin dat de uitspraak over de ene beslissing een weerslag zou hebben op de uitkomst van de andere. Ten slotte stelt de verwerende partij dat verzoekster ook nalatig is geweest door haar verzoek tot uitstel pas twee dagen voor de samenkomst van de deliberatiecommissie mee te delen, en deze onzorgvuldigheid niet op haar kan worden afgewikkeld. Bijgevolg, zo stelt de verwerende partij, is het beroep alleen ontvankelijk ten opzichte van het eerste voorwerp.

In haar laatste memorie betoogt de verwerende partij dat de stelling dat er geen oordeel kan bestaan omtrent het niet-slagen indien het gevraagde uitstel zou worden bekomen, foutief is. De beslissing inzake het uitstel moet wel in overweging worden genomen en kan desgevallend gevolgen ressorteren, bij een mogelijke beslissing tot herplaatsing van de betrokkene in toepassing van artikel VI.II.85, 3°, van het RPPol, luidens hetwelk het personeelslid dat geen voldoening geeft tijdens de stage of opleiding die voortvloeit uit zijn aanwijzing in een gespecialiseerde opleiding, kan worden herplaatst. Indien de schooldirecteur de gunst van het uitstel verleent, kan dat een reden zijn om de betrokkene niet te herplaatsen. Om te slagen voor de functionele

opleiding moet de betrokkene voldoen aan de door de erkenningscommissie vastgestelde criteria. In onderhavig geval heeft verzoekster de theoretische opleiding niet volledig gevolgd, niet deelgenomen aan de stage en de examens, zodat de deliberatiecommissie niet anders kon dan beslissen dat zij niet geslaagd is. Zelfs als er een positieve beslissing omtrent het uitstel zou voorliggen, zal de deliberatiecommissie opnieuw moeten beslissen dat verzoekster niet geslaagd is. Bovenal is geenszins aangetoond dat de deliberatiecommissie kennis had van het laattijdig verzoek tot uitstel. De beslissing omtrent het uitstel kan bijgevolg geen weerslag hebben op de tweede bestreden beslissing, zodat geen samenhang bestaat tussen beide bestreden beslissingen.

Beoordeling

5. In het belang van een goede rechtsbedeling dient diegene die een beroep doet op de rechter, voor elke vordering een afzonderlijk geding in te spannen om alzo de rechtsstrijd overzichtelijk te houden en een vlotte afwikkeling van de zaak mogelijk te maken.

Meerdere vorderingen kunnen slechts ontvankelijk in één enkel verzoekschrift worden ingesteld indien bij uitzondering de goede rechtsbedeling daardoor wordt bevorderd, meer bepaald indien de vorderingen, wat hun voorwerp of wat hun grondslag betreft, zo nauw samenhangen dat het als waarschijnlijk voorkomt dat vaststellingen gedaan of beslissingen genomen met betrekking tot de ene vordering, een weerslag zullen hebben op de uitkomst van de andere vordering.

6. Bij de eerste bestreden beslissing, genomen in toepassing van artikel 7 van het koninklijk besluit van 3 december 2005, weigert de (waarnemend) schooldirecteur, om de aldaar vermelde motieven, aan verzoekster uitstel te verlenen van het geheel of een gedeelte van de functionele opleiding. Bij de tweede bestreden beslissing neemt de deliberatiecommissie ervan kennis dat verzoekster de stage niet heeft uitgevoerd, noch heeft deelgenomen aan het geheel

der examens, en stelt deze derhalve vast dat verzoekster niet als geslaagd kan gezien worden voor deze opleiding. Beide beslissingen hebben noodzakelijkerwijze enkel betrekking op de functionele opleiding 2015-2016, georganiseerd door Paulo.

Verzoekster maakt aannemelijk dat een eventuele onregelmatigheid met betrekking tot de weigering tot uitstel door de schooldirecteur, een invloed zou kunnen hebben op de wettigheid van de beslissing die werd genomen door de deliberatiecommissie. Wanneer aan verzoekster de kans wordt geboden die niet gevolgde onderdelen van de opleiding op een later tijdstip te vervolledigen, kan zij vooralsnog niet als niet-geslaagd worden beschouwd. De omstandigheid dat dit eveneens gevolgen kan hebben bij een mogelijke beslissing tot herplaatsing van de betrokkene in toepassing van artikel VI.II.85, 3°, van het RPPol, is daarbij niet relevant. De vraag of de deliberatiecommissie al dan niet kennis had van het verzoek tot uitstel, raakt de grond van de zaak.

Er is bijgevolg voldoende samenhang tussen het eerste en het tweede voorwerp om op ontvankelijke wijze in eenzelfde verzoekschrift bestreden te worden.

B. Exceptie van niet-ontvankelijkheid wegens gebrek aan belang

Uiteenzetting van de exceptie

7. De verwerende partij werpt op dat een louter hypothetisch belang niet volstaat. Verzoeksters belang bij de nietigverklaring van de tweede bestreden beslissing, steunt op een loutere eventualiteit dat de eerste bestreden beslissing zal vernietigd worden, wat een onzekere factor is. Bovendien kan verzoekster niet verwachten dat de verwerende partij een nieuwe beslissing zal nemen die sowieso het uitstel toekent aan verzoekster. De gevolgtrekking dat de vernietiging van de eerste bestreden beslissing ook de vernietiging van de tweede

bestreden beslissing met zich meebrengt, is onterecht aangezien, zoals hoger gesteld, beide beslissingen los van elkaar staan.

In haar laatste memorie zet de verwerende partij nog uiteen dat de functionele opleiding “politieassistent” in 2015-2016 een unieke opleiding was en er geen enkele zekerheid bestaat van herhaling of heraanbod. Een eventuele vernietiging van de eerste bestreden beslissing verschaft verzoekster derhalve geen voordeel. Hetzelfde geldt bij de vernietiging van de tweede bestreden beslissing, omdat de deliberatiecommissie niet anders zal kunnen dan opnieuw te oordelen dat verzoekster niet is geslaagd, aangezien zij niet voldeed aan de in het erkenningsdossier vastgestelde criteria.

Beoordeling

8. Luidens artikel 19, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan een annulatieberoep zoals bedoeld in artikel 14, § 1, van deze wetten, voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State worden gebracht door elke partij die doet blijken van een benadeling of een belang.

Een verzoeker beschikt over dit rechtens vereiste belang indien twee voorwaarden vervuld zijn: hij dient door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel te lijden en de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling moet hem een direct en persoonlijk voordeel verschaffen, hoe miniem ook.

Het staat aan de Raad van State te oordelen of een verzoeker die een zaak voor de Raad brengt, doet blijken van een belang bij zijn beroep. De Raad van State dient er evenwel over te waken dat de belangvereiste niet op een buitensporig restrictieve of formalistische wijze wordt toegepast (*GwH* 30 september 2010, nr. 109/2010, punt B.4.3).

9. Het standpunt van de verwerende partij dat een eventuele nietigverklaring van de bestreden beslissingen verzoekster geen voordeel kan opleveren, kan niet worden bijgevalen.

Verzoekster komt op tegen enerzijds de weigeringsbeslissing haar uitstel te verlenen van het geheel of een gedeelte van de functionele opleiding, en anderzijds de beslissing dat zij niet als geslaagd kan gezien worden voor deze opleiding. Het voordeel dat verzoekster aldus nastreeft met het voorliggende beroep bestaat er in, door de gevorderde nietigverklaringen, een nieuwe kans te verwerven om uitstel te verkrijgen van een gedeelte van de functionele opleiding om nadien - na vervollediging van de opleiding- door de deliberatiecommissie, die over een discretionaire bevoegdheid ter zake beschikt, alsnog als geslaagd te worden beschouwd. Dit voordeel dat een eventueel vernietigingsarrest verzoekster zou opleveren, verantwoordt het vereiste belang van verzoekster bij haar beroep. De omstandigheid dat de schooldirecteur, respectievelijk de deliberatiecommissie, wanneer de bestreden beslissingen nietig worden verklaard, over een discretionaire bevoegdheid beschikken en niet verplicht zijn verzoekster een uitstel te verlenen en als geslaagd te beschouwen, maakt dit voordeel niet hypothetisch of onzeker.

10. De exceptie wordt verworpen.

V. Onderzoek van het voorafgaand middel

Uiteenzetting van het middel

11. Verzoekster herhaalt vooreerst dat indien de eerste bestreden beslissing omtrent het uitstel wordt vernietigd, de tweede bestreden beslissing eveneens dient te worden vernietigd en de middelen zich daartoe uitstrekken.

De eerste bestreden beslissing van de opleidingsdirecteur is genomen door CP J.B. in diens hoedanigheid van “opleidingsdirecteur a.i.”. De bevoegdheid om al dan niet een uitstel te verlenen van het geheel of een gedeelte

van de functionele opleiding is “door de wet (KB)” rechtstreeks opgedragen, zodat enkel de titulair opleidingsdirecteur de beslissing kan treffen. De vraag rijst welk het kader is waarin CP J.B. als waarnemend schooldirecteur optreedt, te weten wie de titulair opleidingsdirecteur is en op grond waarvan CP J.B. meent zulks te zijn “*ad interim*”. Aangezien verzoekster via publieke bronnen niet kan achterhalen hoe de vork aan de steel zit, is het aan de verwerende partij om opheldering te brengen, en tot nader order is volgens verzoekster sprake van onbevoegdheid van de steller van de akte.

12. In haar memorie van wederantwoord stelt verzoekster dat zij ondertussen nadere gegevens bekwam omtrent de gelasting van CP J.B. als waarnemend opleidingsdirecteur, aan de hand van een e-mail van hoofdcommissaris van politie (HCP) V.P. van 25 augustus 2014, die zij op het moment van haar verzoekschrift nog niet had bekomen. Zij zet uiteen dat deze aanstelling van CP J.B. als waarnemend directeur door de titulair directeur, zijnde HCP V.P., in strijd is met het koninklijk besluit van 6 april 2008 ‘betreffende de kwaliteitsstandaarden, de pedagogische- en omkaderingsnormen van de politiescholen en het college van de directeurs van de politiescholen’ en de statuten van de (voormalige, nu ontbonden) “vzw Opac”. Het is aan de verwerende partij om opheldering te geven wanneer de provinciale instelling Paulo op rechtsgeldige wijze een erkende politieschool is geworden en een besluit is genomen omtrent wie directeur is. Nu de verwerende partij bewust geen informatie meedeelt omtrent de gelasting en het optreden van CP J.B., moet worden besloten dat de bestreden beslissing is aangetast door een onbevoegdheid van de steller van de akte. De verwerende partij kan zich niet verschuilen achter de these dat het middel niet voldoet, aangezien de uiteenzetting van een middel (van openbare orde) in het verzoekschrift summier mag zijn en verder kan worden ontwikkeld in latere memories.

13. Verzoekster stelt in haar laatste memorie dat zij de betreffende e-mail van 25 augustus 2014 had bekomen in het kader van de toezending van een afschrift van het administratief dossier in een andere zaak voor

de Raad van State bij brief van de griffie van 8 april 2016. Zij betoogt dat, overeenkomstig de rechtspraak van de Raad van State, het middel omtrent de bevoegdheid de openbare orde raakt, waardoor het tijdstip waarop de verzoekende partij het aanvoert van geen belang is, en de reden daarvoor is dat de Raad van State het in voorkomend geval ambtshalve in aanmerking zou moeten nemen. Voorts weerlegt verzoekster de argumentatie van de verwerende partij ten gronde en betoogt zij bovendien dat de verwerende partij aan haar verweer een nieuwe inhoud en draagwijdte geeft die uit de debatten moeten worden geweerd.

Beoordeling

14. Artikel 2, § 1, 3° van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’ bepaalt dat het verzoekschrift een uiteenzetting van de middelen moet bevatten. Onder de uiteenzetting van de middelen wordt verstaan de voldoende duidelijke omschrijving van de geschonden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Hieruit volgt dat in beginsel alle middelen tot nietigverklaring door de verzoekende partij noodzakelijk, op straffe van niet-ontvankelijkheid, worden aangevoerd in het verzoekschrift of zodra zij daartoe de gelegenheid heeft in het kader van de procedure nadat ze er kennis van heeft gekregen of er kennis van moest hebben.

Zoals de algemene vergadering van de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State in zijn arrest nr. 238.588 van 20 juni 2017 heeft overwogen, moet evenwel een middel tot nietigverklaring dat aangebracht wordt als een middel van openbare orde “[i]n tegenstelling tot wat geldt voor de andere middelen [...] door de verzoekende partij niet noodzakelijk, op straffe van onontvankelijkheid, worden aangevoerd in het verzoekschrift of zodra zij daartoe de gelegenheid heeft in het kader van de procedure nadat ze er kennis van heeft gekregen of er kennis van moest hebben. De reden daarvoor is dat,

mocht het effectief gaan om een middel van openbare orde dat gegrond is, de Raad van State het in voorkomend geval ambtshalve in aanmerking zou moeten nemen.”

Evenwel kan het “in sommige omstandigheden eigen aan een bepaalde zaak gerechtvaardigd zijn dat het middel dat door de verzoekende partij aangebracht wordt als een middel van openbare orde, niet wordt onderzocht wanneer het aanvoeren van dat middel door de verzoekende partij voorkomt een duidelijke schending van de loyale procesvoering te zijn, die een substantiële tekortkoming uitmaakt aan het normale en behoorlijke verloop van het onderzoek van het beroep”.

Het komt, nog volgens voornoemd arrest, de bevoegde kamer toe te oordelen of er in de haar voorgelegde zaak “al dan niet zulke specifieke redenen bestaan die kunnen rechtvaardigen dat de middelen en middelonderdelen die niet bij de eerst mogelijke procedurele gelegenheid zijn aangevoerd, maar die volgens de verzoekende partij van openbare orde zijn, al dan niet als onontvankelijk moeten worden beschouwd”.

Uit wat voorafgaat volgt dat op verzoekster de stelplicht rust om reeds in het verzoekschrift een voldoende duidelijke omschrijving te geven van de geschonden rechtsregel, alsook van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing werd geschonden, op straffe van niet-ontvankelijkheid van een latere uiteenzetting, in de hiervoor genoemde gevallen.

15. Te dezen stelt verzoekster in haar verzoekschrift onder de hoofding “voorafgaand” dat er sprake is van een onbevoegdheid, en dat dient verhelderd te worden wie de titulair opleidingsdirecteur is en op grond waarvan CP J.B. meent zulks *ad interim* te zijn.

16. De loutere vaststelling dat de steller van de bestreden beslissing optreedt als directeur *ad interim*, volstaat niet om te besluiten dat hij onbevoegd zou zijn om de bestreden beslissing te nemen.

In die mate is het middel ongegrond.

17. Voor zover verzoekster voorts stelt dat het aan de verwerende partij toekomt te verduidelijken wie de titulair opleidingsdirecteur is en op grond waarvan CP J.B. meent zulks *ad interim* te zijn, wordt vastgesteld dat, gelet op verzoeksters initiële stelplicht, de verwerende partij enkel dient te antwoorden op de in het verzoekschrift voldoende duidelijk omschreven geschonden geachte rechtsregel en wijze waarop die rechtsregel volgens verzoekster is geschonden. Te dezen dient de verwerende partij, bij gebreke hieraan, niet te verhelderen “wie de titulair opleidingsdirecteur dan wel is en op grond waarvan CP J.B. meent zulks te zijn *ad interim*, aangezien verzoekster ter zake geen voldoende duidelijke kritiek in haar verzoekschrift aanvoert.

Pas voor het eerst in de memorie van wederantwoord, en nog meer uitgebreid in haar laatste memorie, situeert verzoekster haar grief van onbevoegdheid in het volgens haar geschonden recht, en omschrijft zij de wijze waarop dat is geschonden. De feitelijke grondslag voor dit middel is volgens verzoekster te vinden in een e-mail van 25 augustus 2014 waarbij CP J.B. wordt aangewezen als waarnemend directeur.

Verzoekster maakt niet aannemelijk dat zij, als zorgvuldige burger, de in die e-mail vervatte informatie niet kon of moest kennen bij het stellen van haar verzoekschrift, noch (en bovenal) dat die informatie noodzakelijk was om een voldoende duidelijke omschrijving te geven van de geschonden rechtsregel en de wijze waarop die werd geschonden, zoals zij voor het eerst doet in haar memorie van wederantwoord en laatste memorie.

Uit wat voorafgaat volgt dat verzoekster, door pas in de memorie van wederantwoord en uitgebreid in de laatste memorie het middel uiteen te zetten dat zij aanvoert als een middel van openbare orde, tekort komt aan de hiervoor uiteengezette stelplicht. Door aldus te handelen doet verzoekster blijken van een

deloyale procesvoering die een substantiële tekortkoming uitmaakt aan het normale en behoorlijke verloop van het onderzoek van het beroep.

De nadere ontwikkeling van het voorafgaand middel in de memorie van wederantwoord en de laatste memorie, is bijgevolg niet-ontvankelijk.

18. Het “voorafgaand” middel wordt verworpen.

IV. Aanvullend onderzoek

19. Het auditoraat heeft zijn onderzoek over de zaak beperkt tot het onderzoek van het “voorafgaand” middel in de zin als hiervoor behandeld en waarvan blijkt dat het niet leidt tot een definitieve oplossing van het geschil. Er is dan ook reden om het auditoraat te gelasten met een aanvullend verslag over de zaak.

BESLISSING

1. De Raad van State heropent het debat.

2. De Raad van State gelast het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat met het aanvullend onderzoek.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vier oktober tweeduizend achttien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Geert Debersaques,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Patricia De Somere,	staatsraad,
bijgestaan door	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Geert Debersaques